

til Telefonselskabet: I maa vente, Kravet om højere Telefonselskaber løber jo ikke fra os.

S. Sørensen: Jeg skal allerførst takke den højtærede Landbrugsminister, fordi han har begyndt paa at indtage nye Arealer i Klitterne. Nu er det tilfældigvis i min Valgkreds, det er sket, og derfor har jeg særlig Grund til at takke ham. Jeg synes, der var ligesom et Stænk af Misundelse i det ærede Medlem fra Frøstrups (Nørhave) Udtalelser, men man maa huske paa, at der jo er andre Hensyn at tage end dette, hvorvidt Arealet kan bestyres af de samme Klitplantører. Jeg tror nu, at der er ansat saa mange, at man ikke behøver at være bange for at inddrage nye Arealer, for Plantørerne kan nok bestride Arbejdet med Beplantningen af disse. Det var meget rigtigt, som den højtærede Minister anførte, at der er andre Hensyn at tage. Naar nogle enkelte Lodsejeres Jordstykker kommer til at ligge som en Slags Enklave inden i Statens Plantager, vil det forstås, at Faaregangen paa disse Arealer generes. Derfor er det rigtigt, at man tager saadanne mindre Stykker med, saa kan Staten raade over det hele. Det er det, som er sket paa Børsmose Klit.

Man kan heldigvis have Interesse for en Egn, hvor man ikke selv bor, og hvor man er forholdsvis lidt kendt. Det er ikke saa længe siden, at jeg blev behagelig overrasket ved, at min Dør en Eftermiddagsstund blev aabnet, og en munter Stemme sagde: „Ja, det er rigtigt, det er her.“ Det var Landbrugsministeren, som havde færdedes mellem Klitterne hele den lange Dag og saa, da han kom i Nærheden af mit Hjem, gjorde mig den Fornøjelse at komme indenfor; vi fik saa en Passiar om Klitvæsenet.

Med Hensyn til, at der ikke er nogen Klitinspektør for Øjeblikket, men at Embedet bestyres ved Konstitution af Overklitfoged Bang i Oksby, skal jeg sige, at det kunde nok se saaledes ud, at det var bedre, om denne Mand eller en anden — jeg skal ikke nævne hvem — blev fast ansat, saa at han maaske ved Lejlighed med nok saa megen Myndighed kunde optræde overfor Plantørerne. Jeg skal dog tilføje, at nu har denne Mand bestyret Embedet alene efter Kammerherre Thygesen, som havde saa store Fortjenester af Klitvæsenet, og som egentlig var den, der lærte Folk, at der i det tilsyneladende rene Glimmersand dog kunde vokse ikke

alene Marehalm og andre Græsarter, men ogsaa Træer, hvoraf de højeste i Øjeblikket er saa høje som fra Gulvet til Loftet i denne Sal; da han døde i en Alder af 99 Aar, vil man forstaa, at den Mand, som har været hans højre Haand i de sidste 10 Aar, egentlig var den, der stod for Styret, og det er netop ham, der endnu er konstitueret; Forholdet er derfor ikke saa helt underligt, som det kunde se ud til.

Jeg vil dernæst sige et Par Ord om Redningsvæsenet, men det skal ogsaa blive meget kort; jeg skal nok rette mig efter den højtærede Formands Henstilling. Der er, saa vidt jeg erindrer, 7 Redningsstationer dels med Baade, dels med Raketapparater i den Valgkreds, jeg har repræsenteret gennem en Aarrække, og min Hustrus Slægt har ikke saa lidt med disse Ting at gøre. Det er derfor ikke saa mærkeligt, at jeg har noget Kendskab dertil, selv om jeg fuldt ud indrømmer, at mit egentlige praktiske Kendskab ikke er saa stort som det ærede Medlem fra Thisted (Munk-Poulsen), men det ærede Medlem vil vistnok indrømme mig, at jeg maa have noget Kendskab til og maa have lagt Mærke til disse Forhold. Jeg er ikke inde i Spørgsmaalet om selve Baadens Konstruktion og Bygningsmaade, og hvad der i den Henseende er bedst. Men jeg har talt med Folk, der har med Redningsvæsenet at gøre, om, hvorvidt man nu skulde gaa over til Motordrift o. s. v., og de fleste er i den Henseende konservative; de er, som det ærede Medlem for et Øjeblik siden skildrede, vante til at bruge Aaren, og de fleste af dem vil i Grunden nødig bort fra det. Saaledes stiller i alt Fald de fleste sig af dem, jeg har talt med. Paa den anden Side kan det jo godt være, at de kan blive overbevist, og dersom det viser sig, at Motordriften er den fordelagtigste, har de naturligvis ikke noget imod at gaa over til den. Men jeg tror, at de ligesom har en Fornemmelse af, at man tager noget af deres personlige Energi og Villie fra dem, og det er dem halvvejsimod, for de er af en egen Type, de Folk, der tidt har været ude med Redningsbaaden; det ved det ærede Medlem lige saa vel som jeg. I øvrigt bøjer jeg mig for hans store Kendskab og Erfaring i disse Forhold. Jeg skal dog tillade mig at tilføje, at netop nede ved Blaaavandshuk har der været Folk fra fremmede Lande for at se paa vort Redningsvæsen; jeg har selv ledsaget dem, og de udtalte, at de søførende Nationer er ikke bange for at